

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

— Μία . . . δύω . . . πέροις τέλος . . . Τήν καρδιά μου τήν πουλῶ.
— Τήν πουλεῖς; Καὶ τί γυρεύεις δοῦ αὐτήν παρακαλῶ;
— "Ενα φίλημα . . . — Τήν πέρνω. — Τρέ πουλήθηκε παιδιά!
— "Αχ! μὲ ἔνα φίλημά της μου ἐπῆρε τήν καρδιά!

ΓΙΑΤΙ;

— Γιατί μου γύρεψες φιλί; — 'Εσύ γιατί ποτίζεις
Τήν γάστρα σου ἀγάπη μου; — Γιατί; Δὲν τὸ γνωρίζεις;
Γιὰ νὰ ἴδω τὸ φοῦλι μου γλυκά νὰ λουλουδίσῃ . . .
— 'Αφοῦ λοιπὸν τὸ φοῦλι Σου θέλεις νερό ν' ἀνθίσῃ
Πῶς θέλεις ή ἀγάπη μου ν' ἀνθῆ χωρὶς φιλί;
Εἶναι τὸ φίλημα δροσιάς τὸν ἔρωτα τρελλή!

ΑΙ;

"Ο, τι παθαίνει ή δύστυχη καρδιά μου σ' τὴν ματιά Σου
Εἰς τὴν δική μου τὴν ματιά, παθαίνει κι' ή καρδιά Σου;

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

'Αξιότιμε κύριε 'Αρσένη,

*Elabor τὴν ὑμετέραν λιαρ κολακεντικὴν ἐπιστολὴν, ἐξ ἡς μαρθάρω μετὰ χαρᾶς ἐθρικῆς, ὅτι ἡ «Ποικιλὴ Στοὰ», ἥτις ἐπὶ τοσαῦτα
ἔτη ἔτερψε τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον καὶ ἐξεπλήρωσε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὴν ἐρ τῇ πρενυματικῇ ἐργασίᾳ χρήσιμον αὐτῆς ἀποστολὴν,
πρόκειται, μετὰ διηγοχρόνior διακοπήν, rὰ συνεχίσῃ ἐπὶ χρησταῖς
ἐλπιστοῖς τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς σκοπόν.

Ἐνχαριστῶ ὑμᾶς, διότι ἐπιθυμεῖτε rὰ ἐγγράψητε καὶ ἐμὲ μεταξὺ^ν,
τῶν σπουδαίων συμμετόχων τῆς φραιας ὑμῶν ἐργασίας ταύτης,
μετὰ πολλῆς δὲ προθυμίας ἀρταποκριτομέρην εἰς τὴν ὑμετέραν εὐγενῆ ταύτην ἔφεσιν, πέμπω πρὸς δημοσίευσιν ἐρ τῇ «Ποικιλῇ Στοῷ»
τοῦ 1894, ὅλως ἀνέκδοτον νεώτερον ἐργον μου «Τὸ εἰς Ἀμερικὴν Ταξιδιόρ μου», ἐπιτίζουσα, ὅτι θέλετε χρίσει αὐτὸν ἐκ τῆς προθυμίας μᾶλλον τῆς γραψάσης ἢ ἐκ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἀξίας.

Ἐνχομέρη τῇ φιλῇ **Π. Στοά** τὰ κράτιστα, παρακαλῶ rὰ δεκθῆτε τὴν ἔχφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς διακεριμένης τιμῆς μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῃ Ιουλίου 1893.

Καλλιόπη Λ. Κεχαγιά